

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 181/03-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. augusta 2003 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. T. J., bytom S., zastúpenej advokátom JUDr. O. Š., Advokátska kancelária, B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv a slobôd zaručených čl. 11 Listiny základných práv a slobôd, čl. 1, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 7 C 144/01-44 zo 7. februára 2002 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 14 Co 279/02-71 z 19. februára 2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. T. J. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. júla 2003 doručená sťažnosť MUDr. T. J., bytom S. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. O. Š., Advokátska kancelária, B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv a slobôd zaručených čl. 11 Listiny základných práv a slobôd, čl. 1,

čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) č. k. 7 C 144/01-44 zo 7. februára 2002 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 14 Co 279/02-71 z 19. februára 2003.

Sťažovateľka uviedla, že ako prevádzkovateľka neštátneho zdravotníckeho zariadenia v rokoch 1998 a 1999 poskytovala zdravotnícku starostlivosť podľa platnej právnej úpravy aj pre poistencov Družstevnej zdravotnej poisťovne Perspektíva (ďalej len „poisťovňa Perspektíva“). V lehote 30 dní jej neboli uhradené vystavené faktúry na sumu 190 947,63 Sk s poplatkom z omeškania vo výške 97,78 Sk denne od 7. júna 2001.

Dňa 1. júla 1999 Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky vydalo rozhodnutie č. 3215/1999-A o zrušení povolenia na zriadenie poisťovne Perspektíva. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 17. júla 1999.

Dňa 20. apríla 2001 krajský súd uznesením č. k. 7 K 70/01-30 na návrh likvidátora vyhlásil konkurz na majetok poisťovne Perspektíva.

Keďže u zrušenej poisťovne nastala právna skutočnosť predpokladaná zákonom, a to zistenie, že z majetku zrušenej zdravotnej poisťovne Perspektíva nie je možné uspokojiť jej záväzky, sťažovateľka si uplatnila zaplatenie záväzkov zrušenej poisťovne u Všeobecnej zdravotnej poisťovne z dôvodu ich prechodu.

Až po uplatnení pohľadávok vo výške 190 947,63 Sk s príslušenstvom, ku ktorému došlo 6. júna 2001, došlo k ďalšej novelizácii zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní, a to zákonom č. 233/2001 Z. z. Táto novela nadobudla účinnosť 1. júla 2001.

Súčasn $\acute{e}$ znenie § 34 ods. 6 citovan $\acute{e}$ ho z $\acute{a}$ kona ur $\acute{c}$ uje, že ak zdroje z vymožen $\acute{y}$ ch pohľad $\acute{a}$ vok zrušenej poisťovne nestačia na úhradu pohľad $\acute{a}$ vky, uhrádzajú sa zo zdrojov ustanoven $\acute{y}$ ch z $\acute{a}$ konom o štátnom rozpočte alebo z in $\acute{y}$ ch ur $\acute{c}$ en $\acute{y}$ ch zdrojov len do výšky istiny. Z $\acute{a}$ väzky zrušenej poisťovne sa uhrádzajú pomerne.

Okresný súd zamietol návrh sťažovateľky s odôvodnením, že odporca Všeobecná zdravotná poisťovňa nie je zo z $\acute{a}$ kona právny $\acute{m}$ nástupcom zrušenej poisťovne Perspektíva, pretože táto sa zrušila bez právneho nástupcu. K prechodu z $\acute{a}$ väzku nemôže dôjsť pred skon $\acute{c}$ ením likvidácie. Okresný súd preto návrh považoval za predčasný a zamietol ho. Krajský súd ako odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil, a tým podľa názoru sťažovateľky oba súdy porušili jej základné práva a slobody.

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd rozhodol o porušení jej základných práv a slobôd a aby zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 144/01-44 zo 7. februára 2002 a krajského súdu č. k. 14 Co 279/02-71 z 19. februára 2003. Zároveň žiada, aby jej bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie vo výške 150 000 Sk do troch dní odo dňa právoplatnosti.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným z $\acute{a}$ konom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom

boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka uviedla, že rozsudok krajského súdu č. k. 14 Co 279/02-71 z 19. februára 2003 nadobudol právoplatnosť doručením sťažovateľke 9. apríla 2003, odkedy začala plynúť aj lehota na podanie sťažnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Sťažovateľka doručila sťažnosť ústavnému súdu 1. júla 2003, teda po zákonom stanovenej lehote.

Ústavný súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach uviedol, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti.

Podstatou tvrdení sťažovateľky o porušení označených základných práv a slobôd sú skutočnosti, od ktorých už uplynula lehota ustanovená ako zákonná podmienka pre tento typ konania, a preto bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Z týchto dôvodov ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. augusta 2003